

ALBINA

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Anul 67 — Seria II

Nr. 900

vineri

26 martie 1965

8 pagini — 25 bani

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

AMINTIREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, VEȘNIC VIE ÎN INIMA PARTIDULUI, A CLASEI MUNCITOARE, A POPORULUI

La 19 martie partidul și poporul nostru au suferit o grea pierdere: a încetat să bată inima tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, fiu devotat al clasei muncitoare din România, al poporului român.

Nemărginită este durerea noastră, a tuturor. Tovarășul Gheorghiu-Dej și-a dăruit întreaga sa viață partidului clasei muncitoare, luptei revoluționare pentru eliberarea oamenilor muncii, pentru fericirea poporului român și a patriei noastre, pentru socialism. Înalt exemplu de fidelitate față de marxism-leninism, tovarășul Gheorghiu-Dej a fost un eminent militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a luptat neobosit pentru prietenia și unitatea țărilor socialiste, pentru coeziunea

partidelor comuniste, pentru cauza păcii și libertății popoarelor.

În uriașa sa activitate și-au găsit expresie trăsăturile cele mai nobile ale eroiceii noastre clase muncitoare, care este mândră de a fi plămădit în mijlocul ei, în focul luptei conduse de partid, un asemenea conducător.

Născut la 8 noiembrie 1901 la Birlad, într-o familie de muncitori, tovarășul Gheorghiu a început să muncească de la vârsta de 11 ani ca ucenic în diferite ateliere și fabrici, calificându-se ca muncitor electrician. Sub influența valului revoluționar din România de la sfârșitul primului război mondial, însuflit de ideile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, tovarășul Gheorghiu-Dej s-a înrolat din

fragedă tinerețe în mișcarea muncitorească. El a participat, în rindurile muncitorilor din Valea Troțusului, la greva generală din 1920 — care a oglindit creșterea conștiinței de clasă, a capacității de luptă a proletariatului român și a evidențiat necesitatea istorică a înfringerii oportunismului, a fâuririi partidului de tip nou, Partidul Comunist din România.

În anii următori, tovarășul Gheorghiu-Dej ia parte la un șir de acțiuni muncitorești la Galați, fiind ales în conducerea sindicatului de la Atelierele C.F.R.

În 1930 el devine membru al Partidului Comunist, în rindurile căruia avea să lupte pînă la ultima suflare.

În acei ani, cînd criza economică lovea greu masele muncitoare, activitatea partidului era paralizată de lupte fracționiste care aduseseră partidul la un pas de lichidare. Refacerea unității partidului, orientarea activității sale spre întărirea legăturilor cu masele muncitoare și în primul rînd cu detașamentele de bază ale proletariatului au făcut posibilă organizarea unor mari acțiuni muncitorești, culminînd cu eroicele lupte din februarie 1933 — în a căror pregătire și desfășurare s-au afirmat cu putere marile calități politice și organizatorice de conducător revoluționar ale tovarășului Gheorghiu-Dej.

La Galați și apoi la Dej, unde fusese mutat disciplinar, ca și la București, Iași, Cluj, Pașcani și în alte localități, tovarășul Gheorghiu-Dej, dînd exemplu de felul cum trebuie muncit în mijlocul maselor, a depus o intensă activitate pentru realizarea unității de acțiune a muncitorilor ceferiști.

În 1932, la Conferința pe țară a muncitorilor feroviari, tovarășul Gheorghiu-Dej a fost ales secretar al Comitetului Central de acțiune care, sub îndrumarea Comitetului Central al Partidului Comunist, a organizat nemijlocit lupta ceferiștilor.

Tovarășul Gheorghiu-Dej și-a îndeplinit în mod strălucit sarcinile de răspundere încredințate de partid în organizarea acestor lupte, care au constituit o cotitură în istoria întregii noastre mișcări muncitorești, au demonstrat capacitatea clasei muncitoare de a acționa ca forță socială conducătoare a poporului muncitor în lupta de eliberare, au deschis o pagină nouă în viața partidului. Întărindu-și rindurile cu cele mai bune, mai combative și revoluționare cadre proletare, partidul s-a legat mai strîns de masele oamenilor muncii.

Procesul intentat de reacțiune în 1933—1934 conducătorilor muncitorimii ceferiste a fost transformat de Partidul Comunist într-o tribună de demascare a regimului burghezo-moșieresc, a politicii antinaționale și antipopulare a claselor dominante. Din banca acuzaților în lanțuri a răsunat cu vigoare și curaj, prin glasul tovarășului Gheorghiu-Dej, chemarea înflăcărată, mobilizatoare a partidului adresată maselor muncitoare de a lupta cu hotărîre pentru o viață mai bună, împotriva robiei capitaliste, pentru apărarea suveranității și independenței naționale.

Condamnat la 12 ani muncă silnică, tovarășul Gheorghiu-Dej a fost deținut în diferite închisori — Jilava, Văcărești, Craiova, Ocnele Mari, Aiud, Doftana, Caransebeș și în lagărul de la Tg. Jiu.

Gratiile temnițelor, sirma ghimpată a lagărelor n-au putut să-i izoleze de partid, de clasa muncitoare, de popor pe militanții revoluționari. Simțind în permanență sprijinul partidului, solidaritatea maselor muncitoare și a unor largi cercuri democratice, ei au păstrat legătura cu viața și activitatea partidului, au înfruntat cu fermitate și dirzenie regimul de teroare și exterminare din închisori, pe care le-au transformat în școli de călire revoluționară. Prin munca politico-ideologică desfășurată de comunistii din închisori, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, s-au făurit cadre oțelite de militanți comunisti, caracterizate prin capacitatea de a organiza masele muncitoare, prin clarviziune politică și combativitate revoluționară, cadre care au avut ulterior un rol de excepțională însemnătate în conducerea de către partid a luptei pentru cucerirea puterii de către oamenii muncii și construirea socialismului.

Aprecierea acordată de partid activității desfășurate de tovarășul Gheorghiu-Dej și-a găsit expresie în cooptarea sa, în 1935, pe cînd se afla în închisoare, ca membru al C.C. al P.C.R.

În anii războiului, tovarășul Gheorghiu-Dej împreună cu ceilalți tovarăși din închisori și lagăre își manifestau încrederea nestrămutată în victoria împotriva fascismului, solidaritatea frățească cu popoarele Uniunii Sovietice. În strînsă legătură cu cadrele de bază din afară, ei și-au pus întreaga experiență, tot elanul revoluționar în slujba organizării luptei antihitleriste a poporului român.

(Continuare în pag. a 2-a)

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

AMINTIREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, VEȘNIC VIE ÎN INIMA PARTIDULUI, A CLASEI MUNCITOARE, A POPORULUI

(Urmare din pag. 1)

Tovarășul Gheorghiu-Dej îi revine meritul principal în demascarea și lichidarea clicii de trădători și capitulanți, infiltrate în conducerea partidului; înlăturarea agenturii trădătoare a constituit una din condițiile esențiale pentru ca partidul să-și poată îndeplini rolul conducător în lupta de eliberare națională și socială a poporului român.

Activul revoluționar al partidului, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, a elaborat linia strategică și tactică pentru răsturnarea dictaturii militar-fasciste și întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste. Partidul a trecut la organizarea formațiunilor de luptă patriotice, la realizarea Frontului Unic Muncitoresc cu partidul social-democrat, la înfăptuirea unui larg sistem de alianțe cu diferite grupări politice și atragere în lupta antihitleristă a unor personalități însușite de sentimente patriotice, la desfășurarea unei vaste activități în rândurile armatei.

În zilele hotărâtoare pentru pregătirea insurecției, C.C. al partidului a organizat evadarea din lagăr a tovarășului Gheorghiu-Dej și a altor cadre de bază ale partidului.

Organizată și condusă de partid, insurecția armată a deschis o eră nouă în istoria poporului român, a însemnat începutul revoluției populare. România s-a alăturat coaliției antihitleriste, Armata română, în totalitatea ei, a luptat umăr la umăr cu Armata sovietică până la zdrobirea Germaniei hitleriste. Singele vărsat în comun a cimentat prietenia și alianța indestructibilă dintre poporul român și poporul sovietic în lupta pentru cauza păcii și socialismului.

Tovarășul Gheorghiu-Dej a dat o contribuție de cea mai mare importanță la elaborarea liniei politice și tactice a partidului în desfășurarea furtunoasă a marilor bătălii de clasă de după 23 August 1944, muncind cu nesecată energie pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de partid — mobilizarea tuturor forțelor în războiul antihitlerist, refacerea economiei naționale, democratizarea țării, făurirea alianței muncitorești-tărănești în focul luptei pentru reforma agrară, instaurarea puterii populare.

Ca reprezentant al partidului și clasei muncitoare în guvern, tovarășul Gheorghiu-Dej a preluat, în noiembrie 1944, conducerea Ministerului Comunicațiilor și Lucrărilor Publice, fiind primul muncitor ministru în istoria politică a României.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare organizată în sindacatele unice revoluționare, masele largi țărănești care luptau pentru pământ, partidele și grupările reunite în frontul național democrat dădeau lovituri zdrobitoare cercurilor reacționare. Valul luptei revoluționare a măturat un șir de guverne cu majoritate reacționară și a impus la 6 Martie 1945 aducerea la putere a primului guvern din țara noastră în care clasa muncitoare avea rolul precumpănitor.

La Conferința Națională a Partidului Comunist din octombrie 1945, tovarășul Gheorghiu-Dej a prezentat Raportul Politic al Comitetului Central, care cuprindea un amplu program de luptă pentru întărirea puterii populare, reconstrucția țării și consolidarea independenței naționale. În acest program, de o largă perspectivă istorică, partidul, scrutând departe în viitor, și-a exprimat concepția leninistă privitoare la construirea unei industrii puternice ca temelie a dezvoltării social-economice a României.

După Conferința Națională, tovarășul Gheorghiu-Dej a fost ales secretar general al Partidului Comunist Român.

În calitate de ministru al Economiei Naționale și apoi al Industriei și Comerțului, ca președinte al Comisiei Ministeriale pentru redresarea economică, el a adus o contribuție esențială în lupta împotriva inflației și sabotajului economic al capitaliștilor, în pregătirea și înfăptuirea programului din iunie 1947 de stabilizare monetară și refacere a economiei naționale.

Abolirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române au marcat cucerirea deplină a puterii de către clasa muncitoare în alianță cu masele largi ale țărănimii; misiunea de a realiza actul abdicării regelui, la 30 Decembrie 1947, i-a revenit, din însărcinarea partidului și guvernului și în numele tuturor forțelor democratice, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu doctorul Petru Groza.

Oamenii muncii, devenind singurii stăpâni ai țării, au pășit cu însuflețire, sub conducerea partidului, la construirea societății socialiste.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a avut un rol deosebit în lupta partidului pentru realizarea unității politice și organizatorice a clasei muncitoare — înfăptuită la Congresul de unificare din februarie 1948 prin crearea Partidului Muncitoresc Român pe baza principiilor ideologice și organizatorice marxist-leniniste. Congresul l-a ales secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Prin istoricul act al naționalizării, pregătit de partid sub îndrumarea nemijlocită a tovarășului Gheorghiu-Dej, principalele mijloace de producție industrială au devenit bun al întregului popor și s-a creat o puternică temelie construcției socialiste în țara noastră.

Partidul a orientat cu neșărită perseverență dezvoltarea României în direcția transformării ei într-o țară industrială, cu o agricultură înaintată. Tovarășul Gheorghiu-Dej revin mari merite în elaborarea politicii de industrializare socialistă, ca pirghie hotărâtoare a progresului rapid al țării, a valorificării resurselor ei și a dezvoltării tuturor ramurilor economiei în vederea creșterii continue a bunăstării celor ce muncesc — obiectivul fundamental al politicii partidului.

Călăuzit de teza marxist-leninistă că socialismul trebuie construit nu numai la orașe ci și la sate, partidul a pus la ordinea zilei rezolvarea celei mai complexe sarcini a construcției socialiste — transformarea socialistă a agriculturii. Întreaga muncă desfășurată în acest domeniu s-a întemeiat pe linia exprimată în numele partidului de tovarășul Gheorghiu-Dej la plenara din martie 1949 a Comitetului Central. Viața a confirmat în mod strălucit această linie politică; înfăptuirea cu succes a cooperativizării agriculturii a deschis largi perspective dezvoltării intensive și multilaterale a producției agricole, a ridicat pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țărănească.

Întreaga activitate a Comitetului Central în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej oglindește capacitatea de a aplica creator, la condițiile țării noastre, legile obiective, general-valabile, ale revoluției și construcției socialiste, de a desprinde cerințele specifice fiecărei etape istorice și de a îndrepta în direcția hotărâtoare eforturile partidului, ale poporului.

Aceste trăsături caracterizează munca efectuată de partid sub conducerea nemijlocită a tovarășului Gheorghiu-Dej pentru elaborarea planului de electrificare, a planurilor cincinale și a planului de șase ani, planuri a căror realizare, prin eforturile însuflețite ale întregului popor, a asigurat introducerea largă a tehnicii noi, dezvoltarea proporțională, armonioasă și mereu ascendentă a economiei naționale.

Îndeplinind cele mai înalte funcții de partid și de stat — președinte al Consiliului de Miniștri din 1952 până în 1955, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R. și președinte al Consiliului de Stat până în ultima clipă a vieții sale — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej avea un contact larg și direct cu poporul, studia cu deosebită luare aminte experiența maselor, manifesta o nemărginită încredere în puterea de creație a poporului — făuritorul istoriei și al tuturor marilor realizări ale României socialiste.

Exemplu de simplitate și modestie, el avea un neamșuit dar de a-și apropia oamenii, de a-i însufleți și a-i antrena la lupta pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid; oamenii muncii păstrează neștearsă amintirea întâlnirilor cu tovarășul Gheorghiu, a sfaturilor sale de tovarăș și prieten care le vorbea în același grai al inimii.

Tovarășul Gheorghiu exprima cu deosebită căldură grija permanentă a partidului pentru educarea tinereții, nădejde de mine a țării, pentru promovarea femeilor în munci de răspundere în economie, în instituții de stat și în organizațiile obștești. El manifesta o neslăbită preocupare pentru satisfacerea setei de cultură și îmbogățirea vieții spirituale a poporului, pentru avântul continuu al învățămîntului, acorda o mare atenție activității creatoare a intelectualilor, a oamenilor de știință, artă și cultură, cărora le împărțea înalta prețuire a partidului pentru valoroasa lor contribuție la propășirea patriei.

În fruntea partidului, tovarășul Gheorghiu are merite deosebite în rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale în țara noastră, prin care au fost asigurate deplina egalitate în drepturi a tuturor oamenilor muncii și cimentarea prieteniei de nezdruccinată dintre poporul român și minoritățile naționale.

Timpe de peste trei decenii, tovarășul Gheorghiu-Dej a adus o mare contribuție la călirea ideologică și organizatorică a partidului nostru. Minunat conducător de tip leninist, el a militat pentru întărirea partidului ca detașament combativ de avangardă al clasei muncitoare, strâns legat de mase, sânge din singele poporului, forța conducătoare în opera de construire a socialismului.

Partidul nostru s-a călît, a realizat o unitate și o coeziune fără precedent printr-o luptă intransigentă împotriva oricărui abateri de la ideologia și politica sa marxist-leninistă, împotriva elementelor antipartidice, fracționiste, oportuniste. În această luptă tovarășul Gheorghiu-Dej, cu înalta sa conștiință partinică și perspicacitate politică, cu ascuțitul său spirit de clasă, a avut un rol de frunte. Partidul Muncitoresc Român, strâns unit în jurul Comitetului său Central, este astăzi mai puternic decît oricînd.

Este pilduitoare pentru noi preocuparea neabătută a tovarășului Gheorghiu-Dej pentru întărirea continuă a

rolului conducător al partidului în toate domeniile activității social-economice, pentru aplicarea neșirbită a normelor de muncă leniniste. În viața partidului, în activitatea conducerii sale s-a înrădăcinat principiul muncii colective, toate hotărârile și măsurile conducerii partidului fiind rodul activității și gândirii colective ale Comitetului Central, Biroului său Politic.

Tovarășul Gheorghiu a depus o vastă activitate pentru sintetizarea experienței acumulate de partid în conducerea revoluției și construcției socialiste, pentru însușirea acestei experiențe de către membrii partidului, în vederea înarmării lor teoretice.

Patriot și internaționalist înflăcărat, tovarășul Gheorghiu-Dej a fost un strălucit exponent al politicii consecvente a partidului și statului nostru de prietenie și alianță frățească cu țările socialiste, de solidaritate cu lupta clasei muncitoare și a forțelor democratice de pretutindeni, cu mișcarea de eliberare națională a popoarelor, pentru unitatea tuturor forțelor progresului social. Exprimind, cu energia și tenacitatea ce l-au caracterizat întotdeauna, poziția Partidului Muncitoresc Român, el a militat pentru unitatea țărilor socialiste, pentru coeziunea marii armate internaționale a comunistilor, avînd convingerea că nu există îndatorire internațională mai înaltă decît aceea de a contribui la salvagardarea și întărirea acestei unități — chezașia victoriei cauzei socialismului în întreaga lume.

Sub conducerea Comitetului Central în frunte cu tovarășul Gheorghiu, partidul nostru a depus eforturi neprecupețite pentru promovarea și stricta aplicare în relațiile dintre partidele comuniste și dintre țările socialiste a normelor marxist-leniniste — ca cerință vitală pentru asigurarea și întărirea unității și coeziunii lor, pentru creșterea forței de atracție a ideilor socialismului în lume. Linia partidului în problemele vieții internaționale și ale mișcării comuniste mondiale, exprimată în Declarația plenarei largite din aprilie 1964 a C.C. al P.M.R., este urmată cu perseverență neșărită de întregul partid.

Eminent om de stat, tovarășul Gheorghiu-Dej a desfășurat o vastă activitate în elaborarea politicii externe a Republicii Populare Romine, politică de consolidare a păcii, de luptă împotriva politicii agresive a cercurilor imperialiste, împotriva colonialismului, pentru sprijinirea dreptului popoarelor de a dispune singure de soarta lor, pentru dezvoltarea colaborării internaționale pe baza principiilor coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri social-politice diferite.

Țara noastră așează ca temelie de neclintit a relațiilor sale internaționale respectarea egalității, suveranității și independenței popoarelor, neamestecul în treburile lor interne, pronunțîndu-se pentru stricta respectare și promovarea acestor principii pe arena internațională, în interesul colaborării și apropierii între popoare.

Toate succesele în domeniul politicii interne și internaționale ale Republicii Populare Romine, toate realizările obținute în aceste decenii sînt strîns legate de activitatea desfășurată în fruntea Comitetului Central al partidului de tovarășul Gheorghiu-Dej.

Măsura operii titanice înfăptuite de popor sub conducerea partidului o dă deosebirea dintre tabloul întunecat al României de acum două decenii și înfățișarea de astăzi a țării, în care poporul român, liber de orice exploatare, stăpîn al destinului său, își făurește o viață fericită.

Scumpul nostru tovarăș Dej a închis ochii pentru vecie cu conștiința datoriei împlinite; el a putut vedea triumful idealurilor cărora și-a dăruit viața, victoria deplină a socialismului în țara noastră, mersul rapid al României pe calea progresului economic și cultural.

În ultimele sale cuvinte adresate țării, prin scrisoarea trimisă recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale, el își exprima convingerea îndreptățită că țara noastră va păși mai departe, neabătut, pe această cale; cu nezdruccinată încredere, el arăta că înaintea României socialiste sînt deschise perspectivele unui viitor strălucit — viitor care stă în mâinile harnice și încercate ale poporului.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășii de muncă și de luptă ai marelui dispărut își iau legămîntul solemn să întărească necontentit unitatea partidului și a conducerii sale, să continue neabătut linia generală, internă și internațională, a partidului, să nu-și cruțe forțele pentru a duce mereu înainte opera de construire a socialismului și comunismului, de înflorire a patriei și ridicare a bunăstării poporului — operă măreață a căreia i-a consacrat întreaga viață tovarășul Gheorghiu-Dej.

Marea durere care ne îndoliază tuturor înjma unește și mai strîns poporul în jurul partidului. Clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii își înzecesc eforturile pentru a obține noi victorii, spre binele și prosperitatea patriei noastre socialiste.

Adio, scump prieten și tovarăș de luptă!
Numele tău va rămîne veșnic viu în inima partidului, în inima clasei muncitoare, a poporului român!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC
ROMÂN

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

ADIO, SCUMP TOVARĂȘ

24 martie 1965. Nu va fi uitată niciodată această zi, cind poporul nostru a condus pe ultimul său drum pe fiul său iubit, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Privirile patriei întregi îndoliate, adinc îndurerate, gândurile fiecăruia s-au îndreptat spre București, spre Palatul Consiliului de Stat, unde timp de trei zile, din zori și pînă noaptea tîrziu, zeci și zeci de mii de oameni au adus omagiul lor la catafalcul aceleia care, cu totală dăruire de sine, și-a închinat întreaga viață slujirii poporului, fericirii sale, cauzei socialismului și păcii.

În aceste ceasuri de doliu s-au alăturat durerii noastre popoare ale lumii de pe toate continentele, steagurile a zeci de state flutură cernite în bernă, în semn de omagiu adus strălucitului om de stat care a desfășurat o vastă activitate politică de colaborare și apropiere între popoare.

În această dîmneață cernită, la Palatul Consiliului de Stat, la catafalcul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej se schimbă într-o adincă tăcere ultimele gărzi. În sala aceasta, unde de atîtea ori s-a auzit glasul cald, vibrant și cumpătat, al celui care a adus o uriașă contribuție la mersul înaintea, spre socialism, al Romîniei, răsună acum acordurile grave, solemne, ale marșurilor funebre.

Alături de catafalc se află membrii familiei sale. Stau de strajă lingă trupul neînsuflețit al conducătorului iubit membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați în Marea Adunare Națională, personalități de seamă ale vieții noastre științifice și culturale, generali.

La ora 10,30, din ultima gardă de onoare fac parte tovarășii săi cei mai apropiați de luptă și muncă: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moșbitoroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Paul Niculescu—Mizil, Ilie Verdeț.

La ora 10,50, sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, acoperit de steagurile îngemănate ale partidului și statului, purtat pe umeri de membri și membri

supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., de secretarii C.C. al P.M.R., este scos din Palatul Consiliului de Stat și așezat pe catafalcul drapat în catifea neagră din fața tribunei ridicate în Piața Republicii.

Companiile militare, alinate în fața tribunei, reprezentînd toate genurile de trupe ale forțelor noastre armate, dau onorul.

Mulțimea de oameni, profund îndurerată, aflată în piață, se descoperă. Este o mare umană, încremenită pînă departe, pe arterele Capitalei. Locuitorii ai Bucureștiului, delegații ale tuturor regiunilor țării — oameni de toate profesiile, tineri și vîrstnici, bărbați și femei — înconjoară în aceste clipe catafalcul marelui dispărut. Întreg poporul stă parcă de veghe la catafalc, făcînd marea gardă de onoare aceleia care, vreme îndelungată, în fruntea partidului și statului, l-a condus cu atîta înflăcărare și clarviziune spre izbînzile de azi și de mine ale Romîniei noi, socialiste. Toți acești oameni cu frunțile plecate au ascultat nu de mult, cu adincă emoție, ultimul său îndemn: să întregim opera minunată făurită pînă acum, să facem zid în jurul partidului călăuzitor.

Mai sînt cîteva clipe pînă la mitingul de doliu. În tribuna centrală, pe a cărei catifea strălucesc stemele partidului și statului, între care se desfășoară falurile unei eșarfe îndoliate, urcă membrii familiei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorii partidului și statului. În tribunele laterale iau loc membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești și instituțiilor centrale.

În tribune se află, de asemenea, membrii delegațiilor de partid și de stat, reprezentanții șefilor de state și ai guvernelor la funeraliile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sînt prezenți, de asemenea, șefii misiunilor diplomatice acreditați la București, atașați militari, ziariști romîni și străini.

Începe mitingul de doliu. Cuvîntul de deschidere este rostit de tovarășul Chivu Stoica. Iau cuvîntul tovarășii Gheorghe Apostol, Ion Gheorghe Maurer, Nicolae Ceaușescu.

Mitingul de doliu ia sfîrșit. Trupele prezintă onorul; în acordu-

rile grave ale marșului funebru, ofițeri superiori ai forțelor noastre armate coboară sicriul de pe catafalc, depunîndu-l pe un afet de tun. În mașina militară care poartă tunul, un pluton de ostași stau neclintîți de strajă.

Cortegiul funerar își începe drumul spre Monumentul eroilor pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

În față sînt purtate mari coroane de flori, care au fost depuse la catafalcul din partea C.C. al P.M.R., a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri, a Marii Adunări Naționale, organizațiilor obștești, Academiei R. P. Romîne, a familiei.

Urmează un grup de generali și ofițeri superiori purtînd perne de catifea vișinie, pe care se află înaltele ordine și medalii romînești și străine cu care a fost distins eminentul om politic și militant de seamă al mișcării muncitorești și comuniste internaționale.

În urma marelui afet de tun pe care se odihnește sicriul pășesc membrii familiei, membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri al R.P.R., membrii ai C.C. al P.M.R., delegațiile de peste hotare și reprezentanții unor șefi de state și guverne la funeralii.

Companiile de onoare, care urmează sicriul, poartă în frunte drapelul îndoliat al patriei.

Zeci și zeci de mii de oameni ai muncii însoțesc pe ultimul său drum pe iubitul tovarăș Gheorghiu-Dej.

Sînt deosebit de grele aceste clipe, cînd poporul romîn se desparte pentru totdeauna de fiul său credincios. Așa cum s-a întimplat și în viață, cînd tovarășul Gheorghiu-Dej se afla de nenumărate ori în mijlocul poporului, sicriul cu corpul său neînsuflețit trece printr-un imens culoar viu de oameni zguduți de greaua durere pe care o încearcă patria noastră.

La ora 14, convoiul funerar ajunge la Parcul Libertății. Cortegiul se desfășoară solemn, pe lungă alce ce urcă spre Monumentul ce domină împrejurimile. Între arcele de granit roșu, ce se avîntă spre înălțimi, strălucește pînă departe flacăra ce arde într-o amforă, simbolizînd prezența veșnic vie în inima și gîndul țării a luptătorilor dirși ai poporului nostru, care și-au dăruit viața binelui și fericirii sale.

Cortegiul funerar se oprește în fața

podului arcuit peste lac. Ridicată pe umeri de generali, în timp ce trupele prezintă onorul, sicriul, însoțit de membrii familiei și de conducătorii partidului și statului, este purtat, în sunetele marșului funebru, pe treptele marii scări ce urcă spre Monument.

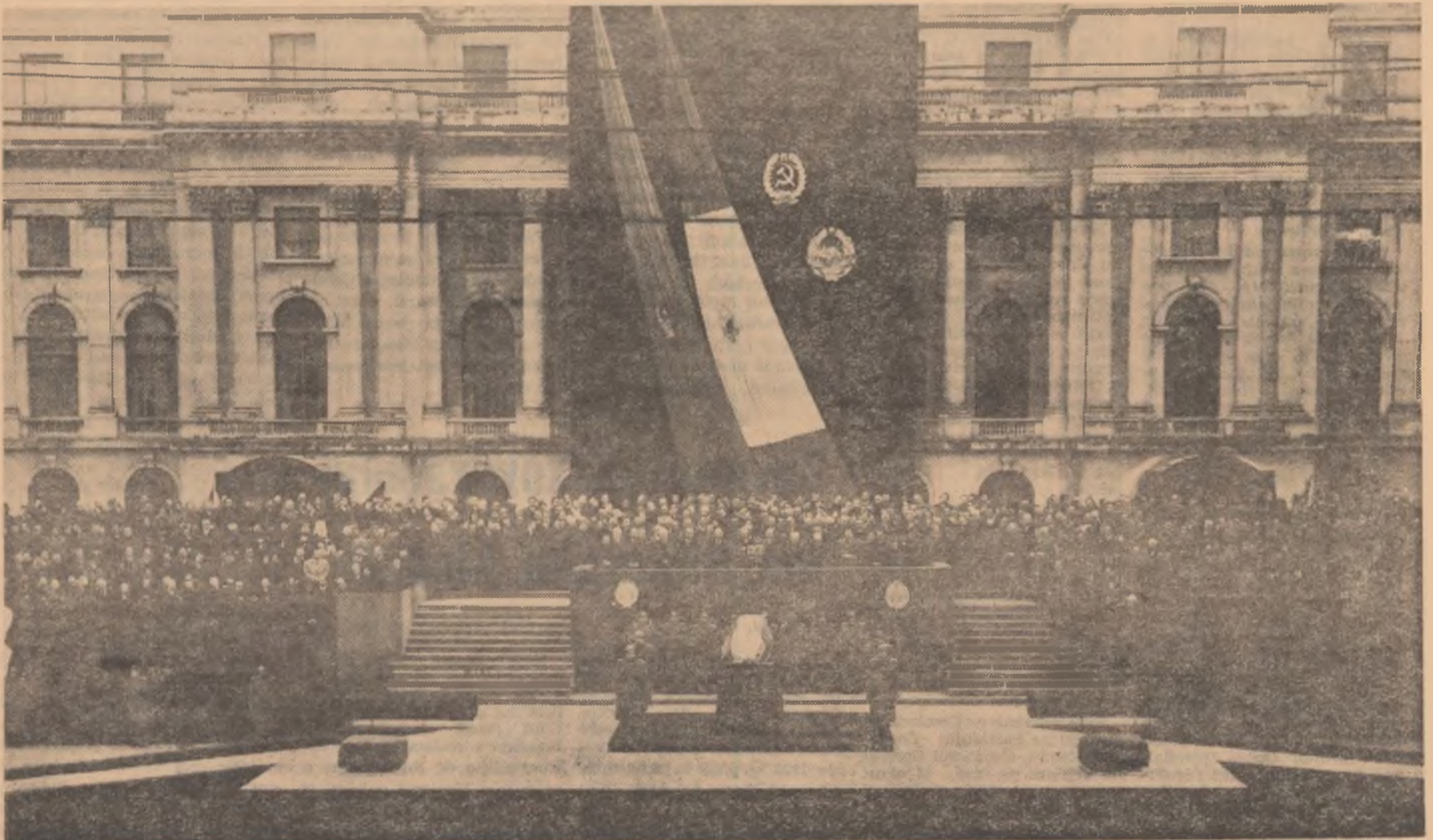
Aici, pe marea platou, cu steagul îndoliat al țării, plecat în semn de salut, două batalioane de gardă, alcătuite din tineri născuți în anul 1944, anul eliberării patriei, prezintă onorul. În fața Monumentului, sicriul este așezat pe un catafalc.

Se întonează Imnul de Stat al R. P. Romîne.

Ultimele clipe de rămas bun. Purtat pe umeri de conducătorii partidului și statului, sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, însoțit de membrii familiei, de șefii delegațiilor de peste hotare, este adus în fața cripei din centrul rotondei Monumentului. El este coborît încet în criptă, peste care se așează o lespede de marmură în care, sub stema partidului, se află gravată inscripția: „Gheorghe Gheorghiu-Dej — 8-11-1901 — 19-3-1965”.

O tăcere adincă s-a lăsat peste întreaga țară. Solemn, răsună acordurile Internaționalei. În semn de ultim omagiu se trag 24 de salve de artilerie în Capitală și în toate orașele de reședință ale regiunilor. De undeva, de departe, vîntul aduce sunetele triste ale sirenelor. Peste întreaga țară se așterne sunetul pătrunzător al acestui ultim salut muncitoresc, care răscolește tristețea ce a cuprins meleagurile patriei. Pentru trei minute se oprește în loc freamătul orașelor și satelor; nu se mai aude vuietul mașinilor din fabrici și uzine, de pe șantiere sau din mine, locomotivele și autovehiculele stau nemișcate, se opresc motoarele navelor ce poartă tricolorul romînesc pe mări îndepărtate. În picioare, la locul lor de muncă, pretutindeni, în case sau pe străzi, oamenii tac îndurerați.

Inima tovarășului Gheorghiu-Dej a încetat să bată; el trăiește însă în inima întregului popor, amintirea lui va fi păstrată cu adincă respect din generație în generație. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej nu mai este, dar memoria sa va fi eternizată — ca cel mai adinc omagiu al poporului — prin noi înfăptuiri în marea operă de ridicare a patriei noastre pe culmile civilizației și progresului.

Mitingul de doliu din Piața Republicii

Mitingul de doliu

Cuvîntul tovarăşului Chivu Stoica

Tovarăşi şi tovarăşe,
Stimaţi reprezentanţi
de peste hotare,

Cu adîncă durere ne despărţim astăzi de marele fiu al clasei muncitoare, al poporului român, tovarăşul şi prietenul nostru scump Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine. Moartea prematură a tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, eminent conducător al partidului şi statului, strălucit om politic, militant de seamă al mişcării comuniste internaţionale, este o grea pierdere pentru partidul şi poporul nostru.

Paginile glorioase din istoria contemporană a Romîniei, măreţele transformări revoluţionare înfăptuite de clasa muncitoare şi de masele largi ale poporului sub conducerea partidului sînt legate pentru totdeauna de activitatea neobosită a tovarăşului Gheorghiu-Dej. Nepieritoarele sale merite în întărirea partidului clasei muncitoare din ţara

noastră, în lupta pentru înfăptuirea revoluţiei populare, pentru făurirea statului democratic-popular şi construirea societăţii socialiste i-au adus înalta preţuire şi dragostea fierbinte a întregului nostru popor. Amintirea sa luminoasă va rămîne veşnic vie în inimile noastre!

Omagiul cel mai de preţ pe care noi toţi, membrii Partidului Muncitoresc Român, oamenii muncii din Republica Populară Romină îl aducem marelui dispărut este legămîntul ca, strîns uniţi în jurul conducerii de partid şi de stat, să muncim cu nesecată energie pentru construirea socialismului, pentru ridicarea patriei noastre pe noi culmi ale progresului economic şi social.

În aceste clipe grele, avem în mijlocul nostru reprezentanţi ai partidelor frăţeşti, ai ţărilor socialiste, ai altor state, care au venit să fie părtaşi la doliul nostru şi să participe la funeralii, cinstind memoria tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Declar deschis mitingul de doliu.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Apostol

Dragi tovarăşi şi tovarăşe,

O boală necrutătoare l-a smuls prematur din rîndurile noastre pe iubitul nostru conducător, tovarăşul Gheorghiu-Dej. Steagurile cernite ale Partidului, ale Romîniei socialiste se pleacă în faţa înflăcărătului revoluţionar leninist, în a cărui activitate şi-a găsit intruchipare tot ce are mai bun minunata noastră clasă muncitoare.

Prin devotamentul nemărginit cu care a slujit interesele clasei muncitoare, ale poporului român, ale cauzei socialismului, numele tovarăşului Dej va trăi veşnic ca al unei personalităţi din cele mai remarcabile în istoria mişcării noastre muncitoreşti, în istoria luptei poporului român pentru libertate şi independenţă naţională, pentru progres social.

Născut la Birlad, într-o familie muncitorească, el a cunoscut de mic mizeria şi exploatarea cruntă la care era supus proletariatul, fiind nevoit să muncească din greu încă de la vîrsta copilăriei. Plin de revoltă împotriva exploatării şi nedreptăţii din jur, înţelegînd că suferinţele clasei muncitoare şi ale întregului popor pot fi curmate numai prin sfărîmarea robiei capitaliste, el a păşit cu dirigenie de neînfrînt pe calea luptei de clasă. În anii de după primul război mondial, ani de puternic avînt revoluţionar al mişcării muncitoreşti din Romînia, sub impulsul Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, tovarăşul Gheorghiu-Dej s-a alăturat cu hotărîre acţiunilor muncito-

reşti revendicative din Valea Trotuşului, a luat parte activă la greva generală din 1920, iar mai tîrziu, la Galaţi, a activat în fruntea organizaţiei sindicale locale, relevîndu-se prin energia şi fermitatea sa revoluţionară. Proletar cu înaltă conştiinţă de clasă, el s-a înrolat în 1930 în rîndurile Partidului Comunist, cu a cărui luptă şi-a contopit întreaga viaţă.

Marile însuşiri de conducător revoluţionar ale tovarăşului Gheorghiu-Dej — clarviziune politică, combativitate, spirit realist şi tenacitate în aplicarea sarcinilor trasate de partid — s-au afirmat din plin în eroicele lupte din Februarie 1933 ale ceferiştilor şi petroliştilor, care au marcat o cotitură în istoria mişcării noastre muncitoreşti, fiind prima mare bătălie antifascistă din Europa după instaurarea în Germania a dictaturii naziste.

Figură luminoasă de militant revoluţionar, legat prin mii de fire de masele proletare, tovarăşul Gheorghiu-Dej a acţionat cu perspicacitate şi perseverenţă pentru folosirea celor mai potrivite forme şi metode de organizare a activităţii revoluţionare de masă în scopul realizării frontului unic de acţiune şi luptă a muncitorilor.

Sub îndrumarea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Comitetul Central de acţiune pe ţară, al cărui secretar a fost tovarăşul Gheorghiu-Dej, a organizat nemijlocit lupta ceferiştilor, aducînd un aport imens la în-tărirea legăturii partidului cu

detaşamentele proletare de bază, la creşterea prestigiului Partidului Comunist ca stegar al luptei de eliberare a poporului muncitor. Dînd ca militant revoluţionar un minunat exemplu de comportare în faţa duşmanului de clasă, tovarăşul Gheorghiu-Dej a făcut să răsună cu putere din banca acuzaţilor chemarea înflăcărată a partidului la luptă împotriva robiei capitaliste, a afirmat cu convingere de neclintit rolul clasei muncitoare ca cea mai înaintată clasă socială, exponentă a intereselor vitale ale tuturor celor ce muncesc, în lupta pentru răsturnarea orînduirii capitaliste şi construirea unei societăţi noi socialiste.

În decursul anilor de temniţă şi lagăr, tovarăşul Gheorghiu-Dej a adus o mare contribuţie la formarea unor cadre de conducători revoluţionari căliţi, devotaţi trup şi suflet cauzei partidului, cu o bogată experienţă a activităţii nemijlocite în rîndurile masei; ele au avut rolul determinant în elaborarea strategiei şi tacticii revoluţionare care a asigurat, prin coaliţarea tuturor forţelor patriotice în jurul Partidului Comunist, victoria insurecţiei armate, începutul unei ere noi în istoria Romîniei.

Încă din primele zile după eliberarea ţării, împreună cu tovarăşul Gheorghiu-Dej şi sub conducerea sa s-au stabilit principiile de bază ale refacerii unităţii mişcării sindicale, a cărei participare activă la marile lupte de clasă desfăşurate sub conducerea partidului a creat premisele înfăptuirii ulterioare a deplinei unităţi politice, ideologice şi organizatorice a clasei muncitoare.

Crearea Partidului Muncitoresc Român, pe baza principiilor marxism-leninismului, a dat posibilitate clasei muncitoare să-şi îndeplinească cu succes misiunea de forţă conducătoare a societăţii, să unească în jurul ei, sub conducerea partidului, întregul popor în lupta pentru construirea orînduirii noi, socialiste.

Azi, cînd la începutul celui de-al treilea deceniu al vieţii sale libere, Romînia socialistă prezintă tabloul însufleţitor al unei ţări în plin avînt al forţelor ei creatoare, cu un ritm rapid al dezvoltării economiei naţionale, întregul popor preţuieşte din adîncul inimii marile merite ale tovarăşului Gheorghiu-Dej,

în fruntea Comitetului Central al Partidului, în elaborarea şi înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a agriculturii, temelie trainică pentru continua ridicare a bunăstării celor ce muncesc.

Toate aceste rezultate, izvor de mîndrie patriotică pentru fiecare om al muncii, vorbesc cu puterea de convingere a faptelor despre justetea politicii partidului, bazată pe fidelitatea neabătută faţă de învăţătura marxist-leninistă, pe aplicarea ei creatoare la condiţiile ţării noastre; ele sporesc prestigiul internaţional al Republicii Populare Romine şi contribuie la creşterea forţei de atracţie a ideilor socialismului.

Viaţa tovarăşului Gheorghiu-Dej, de la baricadele marilor bătălii de clasă şi din temniţele burgheziei la înaltele răspunderi în fruntea partidului şi statului, este un simbol al transformării clasei noastre muncitoare din clasă asuprită şi exploatăată în clasă conducătoare în stat. Sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu tovarăşul Gheorghiu-Dej, partidul s-a oţelit, fiind acum mai puternic decît orînduirea. Unitatea şi coeziunea de nezdruincat a întregului popor în jurul partidului, a încercatei sale conduceri, reprezentată o forţă de nebiruit în lupta pentru construirea socialismului şi comunismului.

Azi, cînd conducem pe ultimul său drum pe tovarăşul Gheorghiu-Dej, ne angajăm solemn în faţa clasei muncitoare şi a poporului român să aplicăm cu consecvenţă linia generală politică şi economică, verificată de viaţă, a partidului. Clasa muncitoare, ţărînimă, intelectualitatea, pe care greaua pierdere suferită le uneşte şi mai strîns sub steagul gloriului nostru partid, al Comitetului său Central, vor paşi neabătut înaintea, cinstind amintirea tovarăşului Gheorghiu-Dej prin muncă plină de avînt pentru viitorul măreţ al Romîniei socialiste.

Adio, scumpe tovarăşe Gheorghiu-Dej!

Păstrînd veşnic în minte şi-n inimă amintirea ta, păşim sub conducerea partidului, a Comitetului său Central, spre noi victorii în lupta pentru înflorirea Republicii Populare Romine, pentru fericirea poporului român!

Cuvîntarea tovarăşului Ion Gheorghe Maurer

Tovarăşi,

Cu neţărmurită durere ne luăm acum rămas bun de la iubitul nostru tovarăş Gheorghiu-Dej, de la acela care, începînd cu eroicele lupte de la Griviţa din Februarie 1933 şi pînă la scrisoarea adresată Marii Adunări Naţionale în cea de-a cincea ei legislatură, a dat, prin fapta şi gîndirea lui, cea mai înaltă expresie voinţei şi luptei po-

porului român pentru a-şi făuri o nouă soartă.

Prin el şi, alături de el, prin tovarăşii săi cei mai devotaţi măreţei cauze a socialismului şi comunismului, partidul clasei muncitoare din Romînia a realizat sinteza între tradiţia de înţelepciune a celor mai luminaţi patrioţi şi lupta revoluţionară călăuzită de teoria ştiinţifică asupra societăţii umane, marxism-leninismul.

Eminent conducător de partid şi de stat, întrunind strălucit în personalitatea lui însuşirile clasei noastre muncitoare ca detaşament de avangardă al societăţii contemporane, tovarăşul Gheorghiu-Dej şi-a împletit propria-i viaţă cu tot ce a însemnat pas înainte pe drumul noii noastre istorii.

Zi de zi, cu o capacitate mereu crescîndă de cuprindere a problemelor ce deveneau şi ele tot mai complexe, dînd un profund conţinut noţiunii de conştiinţă revoluţionară şi de devotament pentru cauza fericirii poporului atît de scumpe partidului nostru, tovarăşul Gheorghiu-Dej a desfăşurat, de-a lungul acestor două decenii, o uriaşă şi rodnică activitate în conducerea treburilor de stat. El şi-a legat pînă la identificare întreaga activitate de tot ceea ce, prin strădania şi geniul lor creator, au înfăptuit şi desăvîrşesc milioanele de oameni ai muncii: orînduirea socialistă din patria noastră. Cu cîtă dragoste şi mîndrie patriotică urmărea el eforturile muncitorilor din uzine pentru dezvoltarea industriei noastre la nivelul tehnicii mondiale, ale ţărînimii pentru un rod mai bogat al pămîntului nostru, ale intelectualităţii pentru continua ridicare a ştiinţei şi culturii noastre!

Studierea temeinică a tuturor problemelor de stat în toate aspectele lor, în interdependenţă şi conexiunea lor dialectică, cu un simţ adînc al realităţii şi al concretului, cu o viziune ştiinţifică a perspectivei de ansamblu, cu o bine deplin chibzuită măsură a posibilităţilor şi mijloacelor de înfăptuire, demonstrează nivelul înalt la care gîndirea şi practica revoluţionară a epocii noastre pot ridica talentul şi capacitatea de conducere ale poporului muncitor.

În aceasta şi stă cheia succeselor Romîniei socialiste. Dintr-o ţară înapoiată, păreginită de război şi de urmările lui, robită trusturilor străine, rău administrată, în care masele muncitoare duceau o viaţă aspră şi grea, Romînia a urcat treptele progresului în toate domeniile de activitate. Din rîndurile maselor largi s-au format mii şi zeci de mii de cadre, care, la diferite nivele, începînd cu cele de mai de sus, au în mîinile lor conducerea treburilor obşteşti. În unul şi acelaşi izvor — a capacităţii şi eforturilor călăuzite şi stimulate de partidul său, de „un asemenea partid“ care dă istoriei naţionale asemenea oameni ca Gheorghiu-Dej — trebuie căutate succesele poporului nostru în industrie, agricultură, în tehnică, ştiinţă, cultură, arte, învăţămînt.

Rolul tovarăşului Gheorghiu-Dej în determinarea şi definirea de către partid şi guvern a celor mai importante sarcini ale muncii noastre, a tuturor, în căutarea şi găsirea celor mai bune soluţii, în mobilizarea conştiinţei şi energiei maselor largi pentru tradu-

cea în cini, r exempl încrezăt a activ conde ghie a metoda colectiv cea ma propria însuşiri ducător luptelor în penn durilor care, I muncă trebuie Principi în accep de cuvî de răsp începîm triotism strînsă, se au toţi ce învăţăm pildă i politică mag astăzi i ca ţară mie în de trai cu o cu ţeşte n dincolo treaga Romîni giliul v tul dep demnit: adinc i ța popo ca fide lumea şul Gh nut şi bită c „Rea ale d socialis tur, — Naţion: eroica societă: de năd oameni ţionalit popor, partidu nici în asigura Popula ale p social“. Acea credere inepuiz unit în în viite a deve legămî Urm secven demnu în mîz ina. ul buie pentru lui, în a uma conten însofin pe ace mine i sit zid liste: Dej.

GHEORGHIU-DEJ

În Piața Republicii

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Dragi tovarăși,

Cu inimile profund îndurate, ne luăm astăzi ultimul rămas bun de la scumpul nostru tovarăș de luptă și de muncă, Gheorghe Gheorghiu-Dej, fiu credincios al clasei muncitoare, al poporului român, conducător iubit al partidului și statului nostru, revoluționar și patriot înflăcărat, militant de seamă al mișcării muncitorești internaționale, luptător neobosit pentru marea cauză a socialismului și a păcii.

Întreaga activitate, toată viața tovarășului Gheorghiu, de la începuturile tinereții și până la ultimele clipe, au fost strîns împletite cu lupta partidului, care în ultimii 35 de ani a avut un rol hotărîtor în toate momentele principale ale luptei revoluționare a poporului român. În focul marilor bătălii de clasă, în procesul transformărilor revoluționare, inițiate și conduse de partid, Gheorghiu-Dej s-a dovedit un talentat organizator și eminent conducător al maselor, al partidului, al statului.

Adînc pătruns de învățătura leninistă potrivit căreia organizarea detașamentului de avangardă revoluționar al clasei muncitoare constituie condiția victoriei în lupta de eliberare socială și națională, Gheorghiu-Dej și-a consacrat o însemnată parte a activității sale operei de făurire și întărire a partidului proletar de tip nou, călirii lui ideologice și organizatorice.

Construit pe temelia concepției științifice, marxist-leniniste despre lume, Partidul Muncitoresc Român și-a îndeplinit și-și îndeplinește cu cinste misiunea sa istorică de organizator și conducător al clasei

muncitoare, al întregului popor român. El este un partid puternic, numărînd astăzi peste 1 400 000 de membri, strîns unit în jurul Comitetului său Central, indisolubil legat de mase, iubit și urmat cu încredere de acestea, un partid care împletește elanul revoluționar de luptă al clasei muncitoare cu tradițiile progresiste ale poporului român.

Partidul și-a încredințat, tovarășe Gheorghiu, sarcini de cea mai mare răspundere în conducerea partidului și statului. Muncind și luptînd cu întreaga tă pricepere și energie nesecată, le-ai îndeplinit cu cinste: și-ai închinat întreaga viață slujirii cu credință a cauzei partidului, fericirii poporului, înfloririi patriei noastre. Prin această activitate plină de abnegație, și-ai cîștigat prețuirea unanimă, încrederea și dragostea celor mai apropiați colaboratori ai tăi, a Comitetului Central, a partidului, a întregului popor.

În condițiile grele ale ilegalității, fiind în închisoare, Gheorghiu-Dej, împreună cu activul de bază din închisori și din afară, a desfășurat o muncă intensă pentru organizarea și îndeplinirea insurrecției armate din august 1944.

Răsturnarea dictaturii fasciste a marcat începutul revoluției populare, a deschis drumul cuceririi puterii de către poporul muncitor care și-a luat soarta în propriile mâini și a trecut la făurirea vieții noi, socialiste.

Partidul nostru s-a întărit în lupta intrasigentă împotriva concepțiilor străine, a elementelor oportuniste și fracționiste. O contribuție de cea mai mare importanță în acea-

stă luptă a adus-o Gheorghiu-Dej, care, cu hotărîrea și combativitatea sa caracteristică, a apărut și militat pentru puritatea rîndurilor partidului, pentru continua întărire a unității sale.

În cursul anilor, partidul a format și educat numeroase cadre, devotate trup și suflet cauzei socialismului, comuniști combativi, bine pregătiți, în stare să conducă și să organizeze masele, să îndeplinească cu pricepere, în toate domeniile, sarcinile ce li se încredințează.

De creșterea și călirea unor asemenea cadre s-a ocupat cu răbdare, principialitate și mare căldură omenească tovarășul Gheorghiu-Dej.

Comitetul Central, în frunte cu Gheorghiu-Dej, s-a preocupat permanent de îmbunătățirea continuă a metodelor și stilului muncii de partid. În activitatea tuturor organelor de partid s-a statonnic principii muncii colective. Linia politică a partidului nostru, cele mai importante hotărîri și măsuri — care exprimă fidel interesele vitale și năzuințele fierbinți ale poporului — sînt elaborate în colectiv, dezbătute larg cu membrii de partid, cu masele de oameni ai muncii. Tocmai de aceea poporul și le însușește în întregime și le îndeplinește cu încredere și fermitate. În activitatea lor, pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor, Comitetul Central, organele și organizațiile de partid vor aplica cu toată hotărîrea principiul muncii colective.

Gheorghiu-Dej a depus o activitate susținută pentru realizarea politicii partidului de întărire necontenită a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, baza regimului nostru democrat-popular, de dezvoltare a prieteniei frățești dintre poporul român și oamenii muncii de alte naționalități, a manifestat o atenție neslăbită pentru asigurarea celor mai bune condiții de muncă și de creație intelectualității patriei noastre.

El a militat neobosit pentru creșterea neîncetată a rolului conducător al partidului în toate domeniile construcției economice și social-culturale.

Comitetul Central al partidului, tovarășul Gheorghiu-Dej, au elaborat un vast program, științific fundamentat, pe baza căruia se realizează în ritm susținut procesul de industrializare socialistă a țării. Ca rezultat al victoriei definitive a socialismului la orașe și sate, România de astăzi se înfățișează ca o țară în continuu progres, cu o economie tot mai complexă, o cultură înfloritoare, puse pe de-a întregul în slujba creșterii bunăstării celor ce muncesc.

Bilanțul bogat al tuturor îndeplinirilor dobîndite este rodul muncii perseverente a eroiceii noastre clase muncitoare, a harnicei țărâni muncitoare, a intelectualității, a întregului popor român, care, sub conducerea și îndrumarea partidului, transpun în viață, cu hotărîre neclintită, mărețul program al partidului pentru desăvîrșirea construcției socialiste.

Amintirea vieții tale clocoțitoare, tovarășe Gheorghiu, va dăinui în fiecare uzină și pe fiecare șantier, în gospodăriile agricole de stat și cooperativele de producție, în școli și universități, în orașe și satele noastre reînnoite, în tot ce s-a îndeplinit și se îndeplinește în patria noastră.

Gheorghe Gheorghiu-Dej a avut fericirea de a vedea, fiind încă în viață, roadele acestei uriașe munci a partidului și poporului. Ce mulțumire mai mare poate avea un comunist decît să vadă realizîndu-se năzuințele clasei muncitoare și ale întregului popor din care provine și căroră le-a închinat viața și activitatea pînă la ultima suflare!

Inima tovarășului Gheorghiu-Dej a încetat să bată tocmai cînd conducerea partidului, în frunte cu el, lucra un nou plan de perspectivă menit să ridice pe o treaptă și mai înaltă dezvoltarea economică și social-culturală a țării.

Scumpe tovarășe Gheorghiu! În aceste grele clipe în care ne despărțim de tine, noi, tovarășii tăi cei mai apropiați de muncă și luptă, Comitetul Central, partidul, întregul popor facem legămînt solemn de a nu precupeți nici un efort pentru a îndeplini gîndurile tale clarvăzătoare, pătrunse de un fierbinte patriotism, de a lupta pentru construirea socialismului și comunismului, pentru înflorirea României socialiste și ridicarea ei pe culmi tot mai înalte ale progresului și civilizației.

Partidul nostru, profund devotat principiilor internaționalismului proletar, militează

perseverent pentru unitatea și coeziunea țărilor sistemului mondial socialist și a mișcării comuniste mondiale — forțe care exercită o înrîurire tot mai hotărîtoare asupra evoluției societății contemporane. Militant remarcabil al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Gheorghiu-Dej a depus o intensă activitate pentru îndeplinirea liniei partidului nostru, întărirea continuă a prieteniei și alianței frățești cu țările socialiste — temelia politicii externe a statului român.

Alături de toate forțele progresiste, statul nostru promovează activ colaborarea cu toate țările pe baza principiilor coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, sprijină acțiunile îndreptate spre destinderea încordării internaționale, spre zădărnicierea acțiunilor agresive ale imperialismului, este solidar cu lupta clasei muncitoare din țările capitaliste, cu toate poezile care-și cuceresc și apără libertatea și independența națională, își aduce propria sa contribuție la lupta pentru pace și progres social.

Corespunzător liniei trasate în Declarația din aprilie 1964, elaborată de partid în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, România își bazează relațiile sale internaționale pe principiile de neclintit ale respectării independenței și suveranității, ale egalității popoarelor, ale respectului reciproc și neamestecului în treburile interne. Promovarea acestor principii, pe plan mondial, este o cerință a dezvoltării colaborării între popoare.

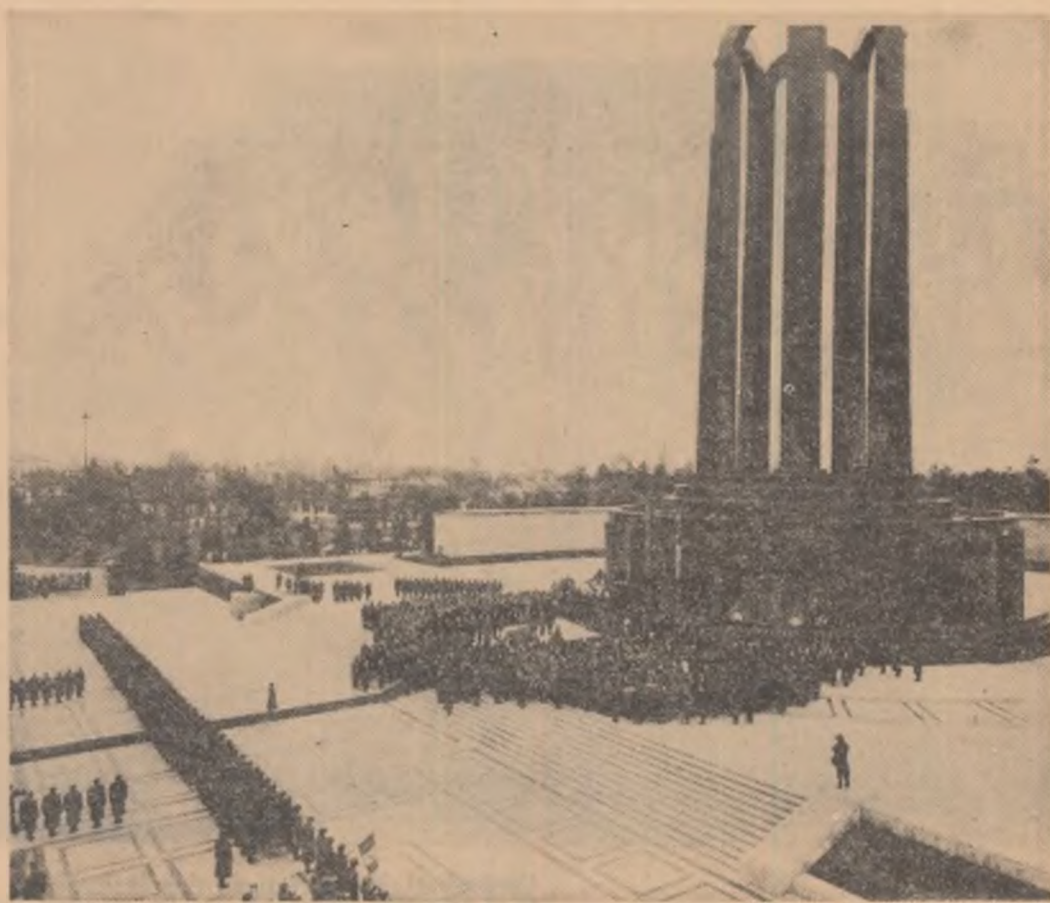
Scumpe tovarășe Gheorghiu!

Pentru toți tovarășii tăi de muncă și luptă, pentru toți cei care au muncit nemijlocit alături de tine, pentru toți membrii partidului, pentru întregul popor exemplul tău luminos va fi un îndemn să dăruiască tot ce au mai bun partidului, poporului, patriei noastre dragi.

Vom cinsti memoria ta, dragă tovarășe Gheorghiu, întărind continuu unitatea și forța de luptă a partidului, unitatea întregului popor în jurul partidului și al Comitetului său Central! Vom înzeci eforturile și vom munci cu abnegație pentru îndeplinirea neabătută a liniei generale a partidului!

Vom închina întreaga noastră viață cauzei fericirii poporului, ridicării patriei pe culmile socialismului și comunismului! Vom lupta cu și mai mare hotărîre pentru triumful cauzei păcii, prieteniei între popoare, a unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale!

Adio, scump tovarăș și prieten! Vom păstra în inimile noastre nestînsă amintirea vieții tale luminoase!

Pe ultimul drum

a acestor sarst întodeauna ndemn. Deplin rta mereu vie e partid, el a cipala pîr- cator este al răspunderii ru aceasta ezășie este este. Înaltele ale unui con- cilit în focul re stau tocmai osmoză a gin- or lui cu cele varășii lui de emijlocit, sint, ale poporului.

lui partinică, deplin leninistă ialtu de sân simț și de exigență ine însuși, pa- binte, legătura entă, cu ma- uit pentru noi ogat tezaur de vor rămîne o are în istoria porului nostru.

ot ceea ce are țiant România tă, cu o econo- nt, cu un nivel nuă creștere și floritoare înso- atriei noastre și arele sale. În- ă externă a liste poartă si- e pace, respec- ndependenței și onale, atit de ate în conștiin- mîn și pe care, onent al lor în porană, tovară- Dej le-a suslă- novat cu neslă- re și energie.

narilor sarcini ii construcției cere noi efor- Mații Adunări em convinși că ă clasă munci- onducătoare a nimea, aliata ei ntelectualitatea, i de toate na- întregul nostru unit sub steagul și vor precupeți c forțele spre a area Republicii ne pe noi culmi ui economic și

strămutată în- acitatea și forța poporului, strîns partidului său, inos al patriei, tru noi toți un

neabătută con- ățătura și în- vînd mereu viu inimile noastre u ceea ce tre- devotamentul fericirii poporu- cauzei generale — vom simți ne- l cei de după noi, oașii către viitor, a fost și va ră- a noastră neobo- României socia- Gheorghiu-

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

VEȘNIC VIU ÎN INIMA NOASTRĂ

Iubitul nostru tovarăș, devotat fiu al clasei muncitoare, al poporului român, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a fost condus pe ultimul său drum. Corpul neînsuflă al celui care România se odihnește în cripta de la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism. Lupta lui plină de abnegație pentru înflorirea țării care i-a fost mai scumpă decât orice pe lume, îl păstrează viu în inima tuturor. Milioane de oameni ai muncii din Capitală și din cele mai îndepărtate colțuri ale patriei, din cimpia Dunării, din Munții Carpați și din valea Sucevei, de pe colinele Moldovei și din șesul Banatului, de pretutindeni au pășit în lacrimi, prin fața catafalcului, aducând un ultim omagiu conducătorului înțelept, omului venerat ca nimeni altul în istoria patriei.

Cu inimile cernite, muncitori de la „Grivița Roșie”, uzinele „23 August”, „Republica”, „Vulcan”, au făgăduit că își vor înzeca puterile, luptând uniți în jurul partidului, pentru desăvârșirea construcției socialiste. Cu ochii plini de roua lacrimilor, mineri din Valea Jiului, siderurgiști de la Hunedoara, petroliști de la Ploiești și din Oltenia, muncitori de la noile uzine de pe valea Trotușului și de la Săvinești, țărani cooperatori de pe meleagurile Dobrogei și de pe insula Bărăganului au adus tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ultimul lor salut, făgăduindu-i că vor lupta cu abnegație pentru cauza căreia el i-a închinat toată viața.

În uniformele lor noi, au venit otași, jurând că vor apăra cuceririle democratice și pacea poporului. Tinerii studenți și elevi au afirmat hotărârea lor de a-și transforma durerea în putere de muncă, răspunzând astfel la îndemnul marelui conducător de a deveni demni slujitori ai științei și culturii. Copii cu buchete albe de ghiocci și cu bujorii cravatei de pionieri s-au angajat să învețe mai bine, pentru a ajunge vajnici constructori ai socialismului și comunismului.

Membri ai cooperativelor agricole de producție din satele de pe lunca Dunării și din alte părți ale țării au adus un ultim omagiu ziditorului României socialiste și s-au angajat să-și mărească eforturile pentru înflorirea continuă a agriculturii. Ei vor păstra mereu, în inimă, chipul scump al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care le-a arătat calea luminoasă și largă spre o viață alea an mai îmbelșugată. Vor urma îndrumările lui înțelepte. Printre ei se află și Eleonora Bărbuceanu, membră a cooperativei agricole de producție din Movila, regiunea București, care în vremea regimului burghezo-moșieresc a trăit murit în sărăcie și abia la vârsta maturității s-a putut bucura de o viață demnă, de bunăstare; Gheorghe Goia, președinte al cooperativei agricole din Sintana, regiunea Criș-

na și mulți alții. Coloana lor e nesfârșită. Toți plâng pierderea prematură a fiului credincios al poporului. Privirea tuturor se îndreaptă, în aceste zile grele, spre partid, care atât în trecut lupta pentru libertate, cât și în dinaintea de Eliberare, cât și în anii de construcție a socialismului, a constituit făclia care le-a luminat și le luminează permanent calea.

„Partidul ți-a încredințat, tovarășe Gheorghiu, sarcina de cea mai mare răspundere în conducerea partidului și statului. Muncind și luptând cu întreaga ta pricepere și energie nesecată le-ai îndeplinit cu cinste; ți-ai închinat întreaga viață slujirii cu credință a cauzei patriei, fericii poporului, înfloririi patriei noastre. Prin această activitate plină de abnegație, ți-ai câștigat prețuirea unanimă, încrederea și dragostea celor mai apropiați colaboratori ai tăi, a Comitetului Central, a partidului, a întregului popor”, spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu la mitingul de doliu din Piața Republicii.

Urmându-ți exemplul, scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej, toți oamenii muncii din Republica Populară Română vor lupta strâns uniți, îndeplinind sarcinile încredințate lor de către partid de a duce țara înainte, mereu înainte, spre cele mai înalte culmi ale progresului și culturii, spre comunism!

ȘERBAN NEDELICU

Un mare conducător și prieten

Călit prin muncă și suferință, ca apoi prin merite să primească sarcina conducerii partidului și a statului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfrunghiat toate însușirile unui mare conducător: judecată clară și profundă, temperament ponderat, muncă fără preget și dragoste fierbinte pentru popor și socialism. Ca exponent al Partidului Muncitoresc Român se simțea cum chibzuia zi de zi la binele poporului, interesându-se de toate laturile vieții economice și sociale și ajutând ca peste tot să se imprime linia de progres și dreptate trasată de partid.

Agricultura a primit cel mai prețios sprijin ca să se consolideze și să înflorească. Mecanizarea și chimizarea sînt pîrghiile nou născute în agricultura noastră și ele au luat un avînt de înalt nivel mondial, datorită partidului și guvernului, datorită în primul rînd conducătorului nostru iubit, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Regretul adînc și sincer pe care îl manifestă întreaga țară la plecarea dintre noi a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, să-l exprimăm și printr-o nestrămutată hotărîre a noastră a tuturor, de a lucra fiecare cu puteri sporite pentru prosperitatea patriei prin desăvîrșirea construcției socialismului.

Acesta s-a pierdut omagiu în dar să-l aducem memoriei marelui defunct.

Academician AMILCAR VASILIU

Ne vom înzeca eforturile

Am aflat cu o profundă durere vestea zguduitoare a încetării din viață a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducător iubit al partidului și statului nostru. Nu-ți vine a crede că acest mare fiu al poporului care ne-a condus ani în șir cu atita înțelepciune și dăruire de sine pe drumul luminos al socialismului a plecat dintre noi.

Cuvintele, oricum le-am alege, nu pot exprima dragostea adîncă, atașamentul profund pe care noi toți, întregul popor, l-am purtat conducătorului nostru iubit, omului care și-a închinat întreaga viață cauzei celor ce muncesc.

Grandioasele realizări obținute de partid în anii care au trecut de la Eliberare își au izvorul în conducerea fermă, înțeleaptă și clarvăzătoare a partidului, în fruntea căruia s-a aflat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

In comuna noastră, în trecut cu nu-

mai doi învățători, există azi douăsprezece cadre didactice, o școală frumoasă cu zece săli de clasă cu un laborator bine înzecat în care învață peste 200 de elevi.

Tovarășul Gheorghiu-Dej a manifestat multă grijă și dragoste față de nobila misiune a dascălilor.

În aceste momente grele pe care le încearcă întregul popor, noi stringem și mai mult rîndurile în jurul partidului nostru. „Să înzecam eforturile în lupta pentru prosperitatea patriei și fărîmarea unei vieți ferice celor ce muncesc, pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru marea cauză a socialismului!” — așa cum ne-a îndemnat marele dispărut în ultimele sale cuvinte adresate țării prin scrisoarea trimisă Marii Adunări Naționale.

TIMOTEI LIPCANU
directorul
școlii din comuna Cața,
raionul Rupea

Conducătorii de partid și de stat, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în mijlocul delegaților regiunii Bacău la convocarea în fața cooperativelor agricole din 1961

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

STRÎNS UNIȚI ÎN JURUL PARTIDULUI

Din clipa cînd inima tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a încetat să mai bată și pînă în ziua, mai cernită decît toate, cînd l-am condus pe ultimul drum, n-am izbutit a ne obișnui cu gîndul că el nu mai este. Dar în toate adunările de doliu ținute în aceste zile în fabrici, pe marile șantiere, în instituții de cultură, la orașe și sate, oamenii muncii, toți ca unul, dînd glas durerii ce-i încerca, și-au manifestat hotărîrea dirză de a strînge rîndurile în jurul partidului, de a nu-și precepeți nici un efort pentru traducerea în viață a politicii înțelepte a partidului, de a munci fără preget pentru făurirea vieții noi socialiste căreia tovarășul Gheorghiu-Dej i-a închinat întreaga viață.

Grivița Roșie. Invincibila cetadelă revoluționară a evocat prin clipe de reculegere memoria marelui fiu al poporului nostru care a stat în fruntea comunistilor ce au condus desfășurarea eroicilor lupte de clasă din 1933. Strungarul Dumitru Stan, dînd citire telegramelor adresate de colectivul uzinelor, Comitetului Central al partidului și spus printre altele: „Durerea noastră de astăzi ne va întări și mai mult hotărîrea de a munci neobosit pentru înfăptuirea politicii partidului nostru”.

Cu inimile îndoliate, mii de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari s-au adunat în uriașa sală de festivități a uzinelor „23 August”. Gîndul tuturor a fost exprimat de lăcătușul Dumitru Voicu în cadrul mitingului de doliu: „nemărginita noastră admirație pentru marele conducător și eminent om de stat, omagiul ce-l aducem memoriei sale luminoase își vor găsi expresia concretă în

munca neobosită ce o vom depune în opera de construire a socialismului în patria noastră”.

Pe Valea Troțușului, acolo unde tîrgul de odinioară a fost transformat, datorită politicii înțelepte a partidului, într-un oraș industrial modern, la Onești care va purta de acum înainte numele „Gheorghe Gheorghiu-Dej” adunarea de doliu a reunit aproape 2.000 de oameni din cadrul combinatului de cauciuc sintetic și produse petrochimice. Inginerul Dan David a evocat clipe de neuitat pentru întreaga suflare a acelor mealeaguri moldovene: „Vizitele pe care le-a făcut în combinatul nostru, prețioasele indicații pe care ni le-a dat cu aceste ocazii constituie expresia griii pe care tovarășul Gheorghiu-Dej a acordat-o dezvoltării acestui important centru al industriei petrochimice, iar pentru noi un exemplu viu, un puternic imbold în lupta pentru obținerea de noi succese în muncă”.

Sentimentul de adîncă mîhnire a sălășluit în zilele acestea îndoliate în inimile a milioane de lucrători ai ogoarelor. Fie ei din vasta cîmpie a Bărgănelului, fie din Valea Siretului sau a Oltului, de pe cele trei Crișuri sau din Țara de Piatră, oamenii au evo-

cat în cuvinte simple dar pline de o mare vibrație figura luminoasă a celui de numele căruia se leagă marile transformări din viața țării noastre, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. „O zi de mare însemnătate din viața mea a fost aceea a întîlnirii cu tovarășul Gheorghiu-Dej, spunea cu emoție Ion Negoiță, președintele cooperativei agricole de producție din Pechea-Galați. Imi răsună și azi în urechi cuvintele sale rostite la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962. Țin minte că acea sesiune încununa o operă de însemnătate istorică înfăptuită de partid, aceea de transformare socialistă a agriculturii. Milioane de familii țărănești au urmat cu încredere deplină politica partidului la sate. Viața noastră de azi confirmă pe deplin justetea acestei politici”.

„Noi ne-am pomenit într-un sat sărac — spunea Eroul Muncii Socialiste, Ion Negoiță. Partidul ne-a arătat calea spre viața prosperă și demnă de azi. Noi am urmat-o neabătut. O vom urma întotdeauna cu aceeași nestrămătată încredere”.

Din comuna Ciorani, raionul Mizil, Marin T. Voinea spunea la adunarea de doliu ținută la căminul cultural din comună: „Simt în inimă un mare gol.

Cel care a condus patria și poporul nostru pe drumul fericirii și bunăstării a plecat dintre noi. Exemplul minunatei sale vieți ne va călăuzi pe noi și generațiile care ne vor urma. Să facem totul, să punem în valoare tot ce avem mai bun în noi pentru a îndeplini sarcinile partidului în domeniul producției agricole, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al țărănilor cooperatori și a întregului popor”.

Nicolae Hudițeanu, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole de producție din Comana, regiunea Dobrogea, își amintește de întîlnirile cu tovarășul Gheorghiu-Dej.

„Parcă-l văd ca acum la tribuna consfătuirii fruntașilor din cooperativele agricole de producție care a avut loc în anul 1958 la Constanța. Îi aud, de asemenea, îndemnul plin de învățăminte de a munci cu hărnicie și rîvnă pe ogoarele înfrățite ale patriei — rostite la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962. Am avut prilejul să-l întîlnesc de multe ori, Intruchipînd înțelepciunea partidului, a Comitetului Central, știa întotdeauna să găsească cele mai bune soluții problemelor fundamentale ale mersului înainte al țării”.

A plecat dintre noi tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Îndemnul său ne vor rămîne însă steag în înfăptuirea politicii gloriosului nostru partid de desăvîrșire a construcției socialismului, pentru continua prosperitate și înflorire a Romîniei socialiste.

V. TOSO
A. CROITORU

În vizită la G.A.S. Grabăț-Banat

STRĂLUCIT EXEMPLU DE VIAȚĂ ȘI DE MUNCĂ

Aplecat pentru totdeauna, dintre noi, acela care a fost conducătorul iubit al partidului și poporului nostru, Gheorghe Gheorghiu-Dej. Cu inimile cernite, îi vom păstra o amintire neștearsă. Chipul său luminos, asemenea cuvîntului și faptelor sale, nu le vom uita niciodată.

Mereu la datorie, neînfricat, el a fost luptătorul dublat de excelentul organizator. Într-o permanentă activitate, omul care ne-a părăsit cunoștea fiecare problemă a momentului, fiecare manifestare creatoare în industrie, în agricultură, în cultură.

Cînd l-am văzut ultima oară, mi-a arătat, cu mîndrie, primul eșantion de cauciuc sintetic fabricat în țara noastră. Tot ce era spor în patrimoniul național îl interesa, îl pasiona.

Bunul renume al țării, în străinătate, era una din preocupările celui ce veghea necontenit la ridicarea patriei și nu cunoștea odihnă, în drumul spre limanul suprem: fericirea poporului. Și iată că jocul nemilos al soartei ni l-a răpit, din senin, în plină muncă, în plină glorie!

Născut în primul an al secolului acestuia, el a știut să frămînte, să domine, să înzestreză acest secol.

Din etapă în etapă, cîștigînd mereu în experiență, omul pe care-l plînge astăzi țara întreagă a știut să împreune dragostea de patrie cu crezul internaționalismului proletar. Amîndouă aceste sentimente, cînd sînt unite, aduc prosperitate atît fiecărei națiuni în parte, cît și omenirii întregi.

Luîndu-ne un ultim rămas bun de la fiul iubit al clasei muncitoare și al poporului nostru, care ne-a lăsat un mare exemplu de viață și de muncă, făgăduim să luptăm neobosit pentru înflorirea continuă a Romîniei socialiste — țel căruia neuitatul Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a închinat întreaga sa energie și viață.

VICTOR EFTIMIU

Nu-l vom uita

Sînt aproape douăzeci de ani de cînd l-am văzut și l-am auzit vorbind pentru prima oară pe scumpul nostru tovarăș Gheorghiu-Dej și n-am să uit niciodată acele clipe. Mă aflam la Brașov la o mare adunare. Era încă tare greu pe atunci. Țara era ruinată de război, partidul lupta din răzputeri pentru refacerea ei. Tovarășul Gheorghiu-Dej a vorbit atunci de viitorul luminos spre care ne conduce partidul, ne-a arătat cum să muncim și să luptăm pentru acest viitor. Și totul s-a întîmplat întocmai cum ne-a spus. Sub conducerea partidului în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, poporul nostru și-a făurit o viață fericită, o țară tot mai înfloritoare, cu o industrie puternică și o agricultură dezvoltată.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne-a sfătuit și îndrumat cu multă dragoste și răbdare pe noi țărani să ne unim în cooperative agricole de producție, să muncim laolaltă cu mai mult folos pămîntul, să ne facem viața din ce în ce mai îmbelșugată.

Sînt om de aproape șizeci de ani. O bună parte a vieții mele, plină la Eliberare, a fost deosebit de grea,

plină de nevoi și griji. Acum alta ni-i viața. În satul meu, în trecut, plin de oameni săraci și nevoiași, avem acum o cooperativă agricolă de producție puternică și înfloritoare, cu un fond de bază de 9 milioane lei. În casele oamenilor a intrat belșugul.

Tot ce s-a schimbat în viața noastră o datorăm politicii înțelepte a partidului, al cărui conducător a fost pînă în ultimele clipe ale vieții sale, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

E mare și neajmurtă durerea noastră la pierderea iubitului nostru Gheorghe Gheorghiu-Dej. Cel mai bun omagiu pe care-l putem aduce amintirii sale luminoase este să-i urmăm cu sfințenie îndemnul pe care ni le-a dat. Ne vom uni și mai mult în jurul partidului clasei muncitoare, vom munci necontenit pentru întărirea și dezvoltarea cooperativei noastre de producție, pentru recolte din ce în ce mai bogate, pentru continua înflorire a scumpei noastre patrii.

IOAN BOHONEA
membru al cooperativei agricole de producție din comuna Feldioara, raionul Sf. Gheorghe

CELE DINTII FLORI ALE PRIMĂVERII

Într-o așezare din lunca Neajlovului, la Bulbucata, un grup de pionieri se îndreptă în ceasul tristei dimineți ca să culegă din cîmpie cele dintii flori ale primăverii, pe care să le depună în semn de omagiu, lângă portretul îndoliat al celui ce a fost scumpul lor părinte, iubitul tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej. Mîinile gingașe alegeau din luncă ghiocel și violete cu seva revărsatului de zori pe petale, flori pe care altădată purtătorii cravatei roșii le înmănușeau în alte buchete în zilele cînd urcau treptele tribunei din Piața Aviatorilor pentru a le oferi celui care îi îmbrățișa cu atîta căldură.

Cu inimile profund întristate pionierii pășesc acum în virful picioarelor în sala căminului cultural și se opresc lângă portretul cu ramă cernită, străjuit de o parte și de alta de drapele tricolore și

roșii ce își pleacă îndoliate fruntea. În tăcerea solemnă, ei așează buchetele culuse aducînd ca ultim omagiu cele dintii flori ale primăverii.

— Iubitul nostru părinte și conducător — spune înlăcrimată eleva Elena Ficleanu — a luptat zi și noapte ca țara noastră să devină o grădină înfloritoare. Noi, care am cunoscut exploatarea doar din spusele părinților, ne exprimăm în acest mod recunoștința fierbinte față de cel mai iubit fiu al poporului, cel care a veghiat ca lumina cărții să ne călăuzească pașii pentru ca să devenim generația viitorilor constructori.

Rînd pe rînd, pionierii fac apoi de gardă în fața tabloului îndoliat, aducînd un ultim omagiu celui care i-a iubit ca un adevărat părinte.

MIHAIL GOSPODIN

Sesiunea Marii Adunări Naționale

Tovarășul Chivu Stoica a fost ales președinte al Consiliului de Stat al R. P. Romine

La Palatul Marii Adunări Naționale a avut loc miercuri după-amiază sesiunea Marii Adunări Naționale.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Petre Blajovici, Gheorghe Gaston Marin, Gheorghe Rădoi, Gogu Rădulescu.

Apariția în sală a conducătorilor partidului și statului a fost întâmpinată de către deputați și invitații la sesiune cu aplauze puternice.

În loja din stînga se aflau Avram Bunaciu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și membrii Consiliului de Stat.

La sesiune au participat delegațiile de partid și de stat din țările socialiste, reprezentanții șefilor de state și guverne, delegații ale partidelor comuniste și muncitorești frățești care au participat la funeraliile lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum și șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Deschizînd sesiunea, tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a spus:

Tovarăși deputați, au trecut numai cîteva ore de cînd, împreună cu întregul popor, am condus pe ultimul său drum pe scumpul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej, înflăcăratul și înțeleptul conducător al partidului și statului nostru.

Pătruns de o neclintită încredere în forțele creatoare ale clasei muncitoare, ale poporului român, cu nestrămutată fidelitate față de marxism-leninism, tovarășul Gheorghiu-Dej și-a închinat întreaga sa viață, clocotitoarea sa pasiune revoluționară, cauzei dezvoltării și propășirii țării, bunăstării poporului, idealurilor mărețe ale socialismului și păcii.

El nu a cunoscut satisfacție mai deplină decît dăruirea nepuizabilei sale energii, fericirii celor ce muncesc, luptei pentru eliberarea oamenilor muncii de exploatare și asuprire, pentru făurirea și consolidarea puterii populare, pentru asigurarea izbînzii definitive a

socialismului în patria noastră.

Militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești, neobosit luptător pentru triumful păcii și colaborării internaționale, tovarășul Gheorghiu-Dej s-a bucurat de profundă stimă și prețuire în întreaga lume.

De la prima sa legislație, Marea Adunare Națională l-a avut permanent în rîndurile sale pe tovarășul Gheorghiu-Dej.

Îndeplinind sarcinile de mare răspundere încredințate de partid, mandatul pe care i l-a acordat poporul în înalta demnitate de președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, tovarășul Gheorghiu-Dej și-a vădit din plin calitățile sale de eminent om de stat, constituind pentru noi toți un admirabil exemplu de patriotism, de slujire cu credință neabătută a intereselor fundamentale ale poporului.

Ne-au rămas adînc întipărite în conștiință și ne vor fi permanentă călăuză ultimele sale cuvinte înflăcărâte din scrisoarea pe care a adresat-o Marii Adunări Naționale, cu o zi înainte de încetarea sa din viață. Înfăptuind îndemnul său, ne vom înzeci eforturile pentru traducerea în viață a politicii luminoase a Partidului Muncitoresc Român.

Cea mai înaltă expresie a cinstirii pe care i-o aduce întregul nostru popor este hotărîrea nestrămutată de a munci și lupta, strîns unit în jurul partidului, al Comitetului său Central, pentru înălțarea patriei pe noi culmi ale civilizației și progresului, pentru biruința cauzei socialismului și păcii.

Muncind și luptînd, așa cum a muncit și a luptat tovarășul Gheorghiu, devotați trup și suflet partidului, clasei muncitoare, patriei noastre socialiste, vom face din profunda durere ce ne stăpînește, forță însuflețitoare de noi și noi realizări.

În paginile de aur ale istoriei poporului nostru, numele său va străluci de-a pururi, iar faptele și gîndirea lui vor fi mereu un puternic exemplu pentru generațiile de azi și de mîine.

Neștearsă va rămîne în inimile noastre amintirea celui ce a fost conducătorul iubit al partidului și poporului, tovarășul Gheorghiu-Dej.

În memoria scumpului nostru tovarăș Gheorghiu-

Dej să păstrăm un moment de reculegere.

Asistența a păstrat un moment de reculegere în memoria marelui dispărut.

Președintele Marii Adunări Naționale a salutat apoi călduros prezența la sesiune a oaspeților de peste hotare.

Marea Adunare Națională a aprobat apoi ordinea de zi a sesiunii:

Alegerea președintelui Consiliului de Stat al R. P. Romine.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al P.M.R., în numele C.C. al P.M.R., a propus drept candidat pentru funcția de președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine pe tovarășul Chivu Stoica.

Propunerea a fost primită cu puternice aplauze.

Prin vot secret, Marea Adunare Națională a ales pe tovarășul Chivu Stoica ca președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine.

La anunțarea rezultatului votului, întreaga sală a aplaudat îndelung.

A luat apoi cuvîntul președintele Consiliului de Stat, tovarășul Chivu Stoica.

Permiteți-mi să vă mulțumesc, a spus tovarășul Chivu Stoica, pentru cîștea ce mi-ați făcut-o, încredințîndu-mi funcția de președinte al Consiliului de Stat, și să vă asigur că nu-mi voi cruța forțele pentru a îndreptăți încrederea pe care mi-ați acordat-o.

Sîntem cu toții sub impresia grelei pierderi suferite de poporul nostru prin încetarea din viață a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ale cărui excepționale însușiri de conducător al partidului și poporului nostru s-au manifestat din plin în exercitarea funcției de președinte al Consiliului de Stat, ca și în toate celelalte domenii ale multilateralei sale activități.

Golul lăsat prin dispariția lui din mijlocul nostru să-l împlinim muncind, strîns uniți în jurul partidului, cu energia, abnegația și devotamentul a căror pildă strălucită ne-a dat-o, punîndu-ne întreaga putere de muncă în slujba înfloririi patriei, a făuririi viitorului ei fericit, a cauzei socialismului și păcii.

Sesiunea Marii Adunări Naționale a luat sfîrșit.

(Agerpres)

COMUNICAT

În ziua de 22 martie 1965 a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La propunerea Biroului Politic, plenara a ales în unanimitate în funcția de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Tovarășul Alexandru Birlădeanu, membru supleant al Biroului Politic, a fost ales membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Au fost aleși ca secretari ai Comitetului Central tovarășii Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic, Paul Niculescu-Mizil și Ilie Verdeț, membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a hotărît să propună Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine drept candidat pentru funcția de președinte al Consiliului de Stat pe tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

În aceeași zi a avut loc ședința comună a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Populare Romine, care au adoptat o hotărîre cu privire la eternizarea memoriei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Populare Romine

Pentru eternizarea memoriei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Populare Romine

HOTĂRÂSC:

1. Se vor edita lucrările tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.
2. Se va edita biografia tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.
3. Statuia tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej va fi ridicată în orașele București și Cluj.
4. Bustul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej va fi așezat la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romine, Clubul C.F.R. „Grivița Roșie” din orașul București și la Casa de cultură din orașul Galați.
5. Pe clădirile legate de activitatea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în perioada ilegalității vor fi așezate plăci comemorative.
6. La Muzeul de Istorie a Partidului din orașul București se va organiza o sală memorială, consacrată vieții și activității tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.
7. Se va institui bursa republicană „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, care va fi acordată celor mai merituoși studenți.
8. Se va atribui numele „Gheorghe Gheorghiu-Dej”:
 - a) Orașului Onești
 - b) Combinatului siderurgic Galați
 - c) Hidrocentralei „16 Februarie” de pe Argeș
 - d) Combinatului chimico-metalurgic din Baia Mare
 - e) Institutului Politehnic din București
 - f) Casei de cultură a studenților din Cluj
 - g) Unei școli medii de cultură generală din orașul Birlad
 - h) Unui bulevard și unei piețe din orașul București, precum și unor piețe și străzi din alte orașe importante din țară.
9. Se va emite un timbru memorial cu efigia tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL REPUBLICII POPULARE ROMINE